

ВИВЧЕННЯ СПЕЦИФІЧНОЇ АКТИВНОСТІ ПАПАЗОЛУ ДЛЯ ІН'ЄКЦІЙ

І. Ю. ПОСТОЛЬНИК, Л. Д. ХАЛЄЄВА, І. М. ТИМАСHEВА,

І. М. ПЕРЦЕВ,

І. Н. КУРЧЕНКО, Л. М. МАЛОШТАН

Харків. держ. фармац. ін-т

Нами розроблено склад і технологію розчину для ін'єкцій папаверину гідрохлориду у поєднанні з дибазолом (папазол). Гіпотензивну дію розчину папазолу вивчали на здорових кроликах і кроликах з експериментальною нирковою гіпертонією (2, 3). Достовірність змін встановлювали за допомогою методу парних порівнянь (1).

Щоб встановити раціональне співвідношення папаверину гідрохлориду і дибазолу при їх комбінованому введенні, було вивчено гіпотензивну дію різних доз (5, 10 і 15 мг/кг) кожного компонента на здорових кроликах. Вивчення показали, що при індивідуальному введенні папаверину гідрохлориду і дибазолу в дозах 10 мг/кг спостерігається хороший гіпотензивний ефект. Речовини в дозах 5 мг/кг показують недостатню гіпотензивну дію, а 15 мг/кг — за гіпотензивною дією наближаються до доз 10 мг/кг.

Вивчення гіпотензивної дії комбінованого розчину папазолу в різних дозах (по 5 і 10 мг/кг) показало, що поєднання папаверину гідрохлориду з дибазолом в дозах по 5 мг/кг має більш високий гіпотензивний ефект.

При вивченні впливу різних способів введення досліджуваних речовин у дозі по 5 мг/кг у вигляді комбінованого розчину (папазол), індивідуальних розчинів папаверину гідрохлориду і дибазолу, введених в різні місця або їх суміші в одному шприці, а також папазолу в таблетках встановлено, що максимальне зниження артеріального тиску спостерігається при ін'єкціях через 15—30 хв., а при пероральному введенні — через 60 хв.

Більш виражений гіпотензивний ефект спостерігається при використанні розчину папазолу (табл.).

Вплив на артеріальний тиск способу введення комбінації папаверину гідрохлориду з дибазолом (по 5 мг/кг)

Комбінація речовин і способи введення	Тварини	Зниження артеріального тиску, %				
		строки спостереження, хв.				
		15	30	60	120	180
Розчин папазолу, внутрішньом'язово	а	16,6	15,2	9,6	3,6	1,3
	б	24,1	23,4	13,7	7,8	5,2
Розчини папаверину гідрохлориду і дибазолу, внутрішньом'язово, в різні місця	а	15,4	18,6	7,4	3,4	2,0
	б	20,9	28,9	13,5	5,4	0,6
Розчини папаверину гідрохлориду і дибазолу, внутрішньом'язово, в одному шприці	а	14,1	15,3	7,1	3,8	0,8
	б	22,6	26,7	9,6	4,1	0,7
Таблетки папазолу, перорально	а	2,8	6,4	13,4	7,8	0
	б	3,4	6,3	14,3	11,6	2,7

Примітка. а — здорові, б — з експериментальною гіпертонією.

Висновки

1. Показано виражену гіпотензивну активність розчину папазолу.

2. Встановлено оптимальні дози компонентів розчину папазолу для ін'єкцій (по 5 мг/кг).

1. *Беленький М. Л.* Элементы количественной оценки фармакологического эффекта.— 2-е изд. перераб. и доп.— Л. : Медгиз, 1963.— 151 с.; 2. *Горев Н. Е.* Экспериментальные данные к патогенезу гипертонии.— Врачеб. дело, 1954, № 10, с. 5—10; 3. *Кондратович М. А.* О функциональном состоянии сосудодвигательного центра при экспериментальной гипертонии.— Бюлл. эксперим. биологии и медицины, 1955, № 10, с. 31.

Надійшла в редакцію 28.06.83.